

Въ сжщата тая махала преди десетина години, единъ отъ Паисовитѣ потомци изровилъ гробъ и въ него намѣрилъ запазенъ цѣлъ човѣшки скелетъ безъ глава. Твърди се, че това е билъ гроба на Отецъ Паисий.

Разказватъ се още много спомени съ името на Отецъ Паисий въ това село. Селенитѣ се готвятъ да издигнатъ и паметникъ на тоя великъ българинъ на единъ красивъ хълмъ въ Паисовата махала.

А. С.

САМОХВАЛКО

Заю-Баю въ леса пристигна
И голѣма олелия вдигна :
— Три години, братя, азъ се учихъ
И какви не майсторства научихъ.
— Де да видимъ, Заю, какво знаешъ?
Можешъ ли на топка да играешъ?
— Мога! Азъ съмъ футболистъ голѣмъ.
И да пѣя и да свиря знамъ.
Знамъ да карамъ въ езерото лодка.
Често тамъ ще правиме разходка.
Знамъ да хвъркамъ съсъ аеропланъ,
Мога да преплавамъ океанъ.
Дрехи шия отъ лисича кожа,
А отъ вълча — шапки ще ви сложа.
Зная азъ да стрелямъ и съсъ пушка,
Знае Заю и съсъ ножъ да мушка.
— Браво! Ура! — всички зайци викатъ
И отъ радостъ сълзитѣ имъ бликатъ.
Но не щешъ ли, ето кума Лиса
Гостенина скоро помириса,
Тихо се промъкна въ храсталака
И се хвърли бързо връзъ юнака,
За врата го пипна и отвлѣче.
Заякъ старъ тогава тжжно рече:
— Той ни бѣше уменъ, славенъ братъ,
Нѣ единъ научилъ занаятъ,
Но научилъ бѣше най-добре
Да се хвали, затова умрѣ.
Че е заякъ бѣше той забравилъ,
Предпазливостъта си изоставилъ.

Лжчезаръ Станчевъ